

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Art. 1. Ex ipsis voti verbis euincitur, quòd Abbatia semper manserit sub potestate Imperatoris, & nunquam possiderit ius inillam Archiepiscopus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

contra ius & fas constitutionemque pacis publica violenter turbantur, eadem impune defendere, ac se in possessione sua, vel quasi, manu tenere licite queunt.

Itaque claudatur hæc disceptatio per verbi diuini pronunciatum, Ex tuo ore te iudico.

S. V. Quòd friuolè ad præscriptionem recurrat voti Auctor.

TAndem ad Præscriptionis auxilium confugit, iniquum illud remedium in notoriâ malâ fide, verùm clarissimis rationibus conuincitur auctor voti, & ex suis ipsis verbis, quòd Archiepiscopus Dominium Iurisdictionale in Abbatiam non modò non præscripserit, sed nec possederit.

Art. 1. Ex ipsis voti verbis euincitur, quòd Abbatia semper manserit sub potestate Imperatoris, & nunquam possiderit ius in illam Archiepiscopus.

Ipsum votum format ac Archiepiscopo obijcit obiectionem sanè firmam, quam non soluit, neque vnquam vllus soluat, hisce nempe verbis: *Et ob id cum posterioribus accedat confessio omnium partium, Imperatoris, Archiepiscopi & Abbatis. Quòd videlicet sit membrum Imperij, habeat iura, feuda & Regalia ab Imperio, praualeat debet ista confessio fortificata per alia in iudicio producta, & huic standum est. deinde paulò pòst: Rarum quoque facere videntur testes producti contra confessionem prædictam, quia cum constet ex Maximiliani Priuilegio etiam Anteriores Archiepiscopos aliud ius in Monasterium non habuisse, quàm tunc ei conferri, (infeudandi nempe Imperatoris nomine) & sic Monasterium in potestate Imperatoris mansisse. Præterea hæc subneçtit: Nota ex inuestitura non patet, Archiepiscopum possedisse, ergo possessionem non potuit inuerti, igitur inuersam potius possessionem, & sic in mala fide, vt non valeat præscriptio, etiamsi probata sit. l. male agere. C. de præscriptione 30. vel. 40. annor. præscript. Quomodo enim præscribere potuit, quòd ad alium pertinere sciebat? Ista votum, pulchra sanè, apta ac vera, nisi quòd in his verbis, ex inuestitura non patet Archiepiscopum possedisse, credibile est transpositam esse particulam: Non, ac imprimi vel scribi debuisse, Ex inuestitura patet Archiepiscopum non possedisse, quamuis effectu penè in idem recidat, ac vtrumque verum sit.*

Si quidem ex inuestitura nomine Imperatoris vtrumque deducitur, & quòd ex ea non probetur Archiepiscopum possedisse, & quòd probetur non possedisse, & non solum possedisse, sed neque ius Domini habuisse ex istis, quæ abundè de illa re supra deducta sunt; nec enim idem est possidere & alio nomine possidere: nam possidet, cuius nomine possidetur, Procurator alienæ possessioni præstat ministerium. *Text. in l. quod meo. ff. di. acquir. vel. amit. pos. adde text. in l. qui bona fide 19. eod. tit. & illa, quæ latè ab Anton. Gomaf. tractantur in Comment. ad leges Tauri in leg. 45. n. 63. & multis seqq.*

Illud idem statuit ipse Votator pag. 129. vers. sed quia. his verbis: *Præsertim cum sint contraria, vt dixi, vicem gerere Imperatoris, & rem possidere.*

Quòd autem in Voto subiungitur non potuisse euertere possessionem, siue non potuisse sibi ipsi causam possessionis mutare, neque ex illa possessionis

muta-

mutatione præscriptionem sibi inducere, iuris est indubitati. *l. possideri 3. §. 1. lud quoque ff. de acquir. vel amit. pos. l. 5. C. cod. l. 33 §. 1 ff. de usucap. l. 6. §. 3. ff. de precario. d. l. male agitur C. de Præsc 30. vel, 40. annor.*

Art. 2. Mala fides quoque præscriptionem impediuit.

DEinde ex aliâ causâ malæ fidei, quæ ex scientia rei alienæ probatur, & ex titulo illo domi retento, quem quavis occasione inuestiendi occurrente, ipsi Archiepiscopi obseruabant, & practicabant inuestituras impertiendo Imperatoris nomine ac vicissim fidem Imperatori non sibi præstitam recipiendo, funditus eradicatur præscribendi facultas, ac in æternum impeditur, ipso voto testante, ac Canonistis omnibus ex titulo vitioso, vel cuius lectura repugnat præscriptioni; vel qui scientiam res alienæ inducit, mala fides arguitur, quæ præscriptionem in æternum impedit. *Tusch. verb. Præscriptio Conc. § 21. num. 35.*

Ac sanè dum considerare incidit, quod adeo manifestum est, Archiepiscopos infeudationes conferre debere Imperatorio nomine, eos ipsos, ut sic conferrent impetrâsse, ac de facto semper ita contulisse, similiterque Imperatori non sibi præstita fidelitatis iuramenta recepisse tanquam Imperatoris Commissarios ac Mandatarios, uti manifestè ex documentis constat sub Num. 51. & seqq. Et tamen quod postea attentatum sit inuestiendi fideique iurandæ formam mutare, & talem formam ob oculos hominum in libello euulgare, suppressis veris & genuinis titulis, quisquis istius rei author aut suafors fuerit, quis non admiretur istam fidem? Quis non, vel ex simplici iudicij naturalis lumine istum, qui ex talibus machinationibus aliorum iura inuadere prætenderet, repellat & ad conscientiam simul ad Dei tribunal remittat?

Itaque hinc subsistere satis superque fuerit; & habet ex nunc voti auctor abunde, vnde in præscriptionis titulo inducendo non angatur.

Et tamen operæ pretium fuerit ex abundantia, cætera allegata examinare.

Art. 3. Non probari possessionem Archiepiscopi ex eius Diplomatis, quin immo ex illis & inuestiendi factis euidenter probari contrarium.

Pvat ex Diplomatis Archiepiscopalibus probari pro illo possessionem, præsertim ex Conradino & Fridericiano, quæ tamen inualida, subreptitia nulla, ac nullum effectum sortita fuisse, nec sortiri potuisse hæctenus suo loco demonstratum est, nec Diplomatis Maximinianis, tam anterioribus, quàm posterioribus, quoad vllum effectum comparanda, quæ sanè ad possessionem quoque Maximinianorum probandam ijs ipsis rationibus, quas votum adfert, longè lateq; antecellunt.

Ac quod magis est, ex ipsis prætenis Conradino ac Fridericiano probatur, quòd ante illa possessionem Abbatiam non habuerint Archiepiscopi, qui per illa conquerebantur ablatam à se esse Abbatiam, illam sibi reddi postulabant, atqui ablatum non est, quod possidetur, reddi item non potest ei, qui possidet.

Non potuisse Abbatiam illorum Diplomatum prætextu, iure acquiri, con-

stat